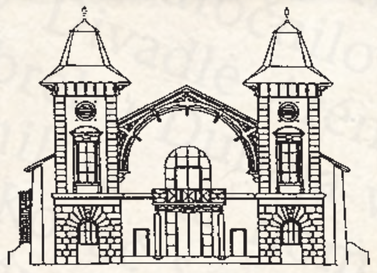
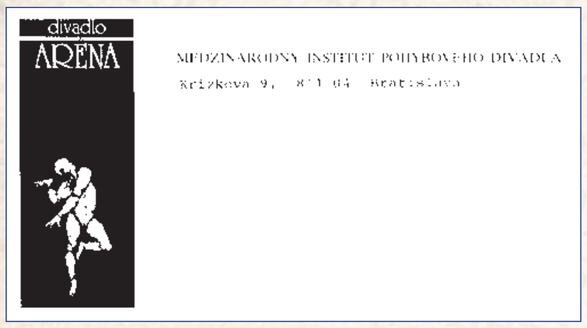
Divadlo ARÉNA

DIVADLO ARÉNA
MEDZINÁRODNÝ INŠTITÚT POHYBOVÉHO DIVADLA
Viedenská cesta10, 851 01 Bratislava
Tel.: +427 846875, Fax: +427 846864

Na pravom brehu Dunaja, na petržalskej strane, stojí zaujímavá budova s dvoma vežami, ktorá patrí k najstarším divadlám v Bratislave. Na jej mieste pôvodne stálo nekryté drevené letné divadlo, ktoré dal postaviť vtedajší riaditeľ Bratislavského mestského divadla Johan August Stöger v roku 1828. Otvorili ju predstavením *Graf von Waltron* od Möllera v júli 1828. Divadlo poskytovalo obyvateľom Bratislavy nezabudnuteľné kultúrne zážitky a keďže malo podobu amfiteátra dostalo názov „*Aréna*“. Až v roku 1899 bola postavená nová budova v eklektickom štýle, ktorá svoju podobu prakticky až dodnes nezmenila. Budovu postavili podľa návrhov Emila Tabakovitsa, ktorý bol autorom projektu aj pre výstavbu podobného divadla v rumunskom Arade, ktoré malo tiež dve veže a stalo sa vzorom pre bratislavskú arénu. Prvé predstavenie v tejto budove sa odohralo v deň slávnostného otvorenia divadla 1. júna 1900. Bratislavčania, ale aj iní návštevníci divadla tu mohli vidieť viacero maďarských, rakúskych a nemeckých divadelných spoločností. Pravidelne tu hrávalo dodnes populárne viedenské divadlo *Theater an der Wien*. Zahral si tu aj známy komik Eduard Klisching. Niekoľko sezón ako mladý herec odohral v Aréne aj divadelný režisér Max Reinhardt. Divadlo plnilo úlohu kultúrnej inštitúcie až do konca druhej svetovej vojny. Neskôr sa budova divadla premenila na sklad kulís Slovenského národného divadla, následne ju využívala aj Slovenská televízia. Budova počas tohto obdobia nečinnosti chátrala.

Po návrate slovenského míma Milana Sládka z exilu, nastalo nové obdobie postupného rozkvetu divadla. Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky dňa 1. januára 1992 zriadilo Divadlo Aréna, Medzinárodný inštitút pohybového divadla. V prvých rokoch malo divadlo svoje kancelárske priestory na Križkovej ulici číslo 9 v Bratislave. Divadlo Aréna bolo zriadené ako príspevková organizácia čiastočne napojená na štátny rozpočet. V roku 1996 bolo divadlo preradené pod novozriadenú organizáciu Bratislavské štátne kultúrne centrum. K 31. marcu 1999 bolo centrum zrušené a do 31. marca 2002 bolo v správe Krajského úradu v Bratislave. Od 1. apríla 2002 prešlo divadlo do zriaďovateľskej pôsobnosti Bratislavského samosprávneho kraja, čo pre fungovanie divadla znamená, že menovanie aj odvolávanie riaditeľa divadla patrí do kompetencií predsedu Bratislavského samosprávneho kraja.

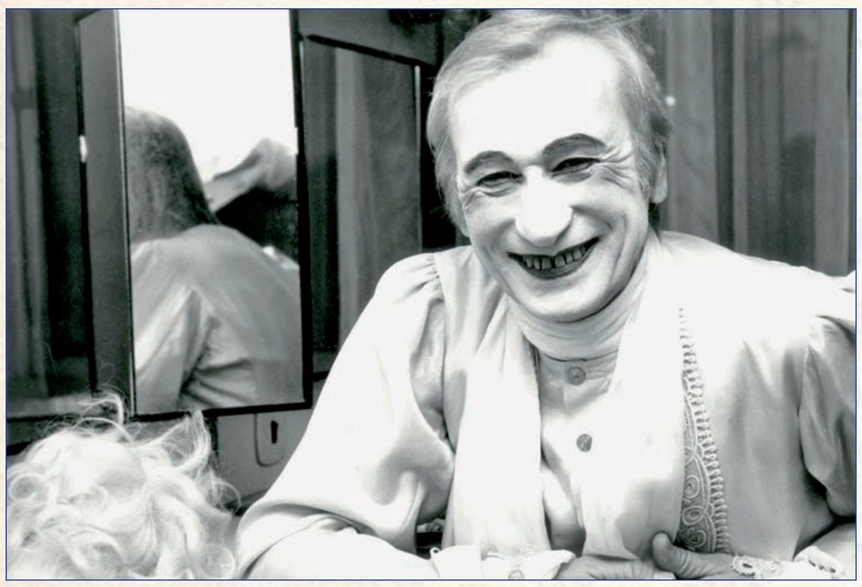

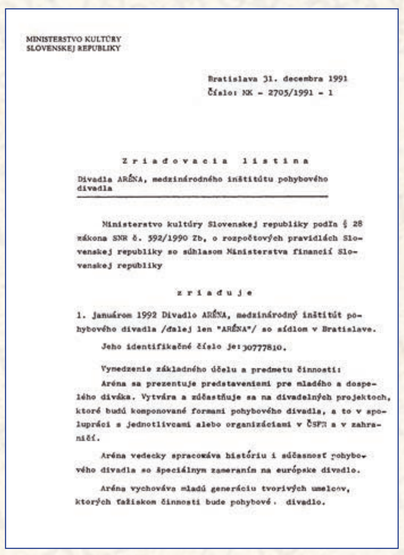

V roku 1994 založil riaditeľ Milan Sládek Nadáciu za obnovenie Divadla Aréna a akciu „Tehličky“, do ktorej okrem iných prispeli aj vtedajší prezident Slovenskej republiky Michal Kováč, minister kultúry Ivan Hudec a starosta Petržalky Vladimír Bajan. Postupne došlo k čiastočnému zrekonštruovaniu divadla. Prvou premiérou bol pantomimický muzikál *Grand Pierot*, ktorý mal svoju premiéru 31.januára 1997 v Istropolise. Budova Divadla Aréna bola ešte v rekonštrukcii. Počas tohto provizória museli herci nacvičovať vystúpenia v priestoroch Spoločenského domu Cultus Darnica a v baletnej sále Štátneho konzervatória v Bratislave. Záverečná fáza skúšobného procesu prebiehala v Spoločenskom dome Nivy. Postupne nasledovali ďalšie inscenácie pre dospelých aj deti (*Dar, Carmen, Apocalyptica, Opera za tri groše, UBU, Robinson, O divnej čiapke...*) a hosťujúce predstavenia na zahraničných scénach. V rokoch 1996 – 2002 sa tu každoročne organizoval medzinárodný pantomimický festival Kaukliar.

Milan Sládek, riaditeľ Divadla Aréna v rokoch 1992 – 2002

MINISTERSTVO KULTÚRY
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Bratislava 31. decembra 1991
Číslo: MK - 2705/1991 - 1

Z r i a d o v a c i a l i s t i n a

Divadla ARÉNA, medzinárodného inštitútu pohybového divadla

Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky podľa § 28 zákona SNR č. 592/1990 Zb. o rozpočtových pravidlách Slovenskej republiky so súhlasom Ministerstva financií Slovenskej republiky

z r i a d u j e

1. januárom 1992 Divadlo ARÉNA, medzinárodný inštitút pohybového divadla /ďalej len "ARÉNA"/ so sídlom v Bratislave.

Jeho identifikačné číslo je: 30777810.

Vymedzenie základného účelu a predmetu činnosti:

Aréna sa prezentuje predstaveniami pre mladého a dospelého diváka. Vytvára a zúčastňuje sa na divadelných projektoch, ktoré budú komponované formami pohybového divadla, a to v spolupráci s jednotlivcami alebo organizáciami v ČSFR a v zahraničí.

Aréna vedecky spracováva históriu i súčasnosť pohybového divadla so špeciálnym zameraním na európske divadlo.

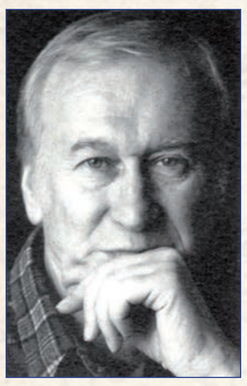
Aréna vychováva mladú generáciu tvorivých umelcov, ktorých ťažiskom činnosti bude pohybové divadlo.

Juraj Kukura, riaditeľ Divadla Aréna od roku 2002

„Nikdy som netušil, že by som mohol byť riaditeľom divadla, nikdy mi to ani vo sne nenapadlo. Netušil som, že by som to mohol vedieť, že by som to dokázal, ale chcel som robiť niečo zmysluplné,, a tak som sa do toho pustil, pretože nejako ten čas, ktorý máte k dispozícii, musíte stráviť.
A ja som sa rozhodol pre divadlo na druhom brehu Dunaja. Rozhodol som sa, že zistím, či som sa vo svete niečo naučil – v tých najdôležitejších divadelných domoch Európy, pretože sa mi zdalo ako hriech nechať to skapať so mnou, nevytiahnuť to v sebastrednej Bratislave, ktorá by sa inak utápala vo vzájomnom seba obdive, ktorý nepresahuje hranice Čiernej nad Tisou alebo Malaciek.“

(Martin Čičvák: Kukura jeho život ako ho prežil Čičvák)

„Vo všetkých svetových kultúrach je nemý a mimický prejav a gesto východiskom základných vzťahov, potrieb, radostí i žiaľov človeka a ľudských spoločenstiev. Žije v šamanských, rituálnych, oddychových i zábavných tancoch. Poznajú ho všetky svetadiely. Africké, ázijské, americké, ba žiadne ľudové obrady, vrátane našich, si bez neho nemožno predstaviť. Práve tak indické, jávske, thajské tance, tradičné japonské divadlo a čínsku operu. Všade tam je pohybový prvok a výraz rozhodujúci. Všemocné slovo sa neraz vyskytuje iba v pomocnom postavení.“

(Milan Sládek: Pantomíma v aréne Aréna pre pantomímu (bulletin))

- 2 -

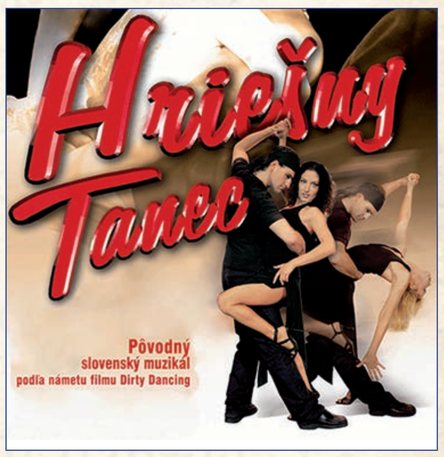
Na čele organizácie je riaditeľ, ktorého vymenúva a odvoláva minister kultúry Slovenskej republiky.

Organizácia sa zriaďuje na dobu neurčitú.

Ladislav S n o p k o
minister kultúry SR

Zriadovacia listina Divadla Aréna, medzinárodný inštitút pohybového divadla

V roku 2002 bol vymenovaný za riaditeľa slovenský herec Juraj Kukura. Za jeho vedenia dostalo divadlo koncept multižánrovej scény, ktorej dominuje súčasná i klasická činohra so zreteľom na aktuálnosť témy, autorské projekty, muzikály a rozprávky. Prvou divadelnou inscenáciou pod Kukurovou taktovkou bola hra *You* (2003), od ruskej autorky Oľgy Muchinovej, v réžii Mariána Amslera.

Divadlo Aréna organizovalo v období rokov 2003 – 2008 celonočné polymúzické komponované programy v réžii Jozefa Bednárika. Okrem toho poskytuje priestor aj pre jazzové koncerty a priame prenosy z Metropolitnej opery v New Yorku.

Divadlo Aréna s Univerzitou Komenského v Bratislave organizuje každý rok výnimočný projekt – Detskú Univerzitu Komenského. Počas letných prázdnin sa môžu deti z celého Slovenska „zahrať“ na vysokoškolských študentov. Prednášky vychádzajú aj v knižnej podobe, aby sa k nim dostalo čo najviac záujemcov, v roku 2012 pribudla aj možnosť online štúdia.

Činohra Divadla Aréna ponúka tituly od známych dramatikov, ale aj inscenácie objednané na mieru, v ktorých zobrazuje zaujímavé témy zo života dnešnej spoločnosti. Inscenácie sú dielom tvorcov ako Martin Čičvák, Rastislav Ballek, Marián Amsler, Soňa Ferancová, Mária Záchenská, Viliam Klimáček, Martin Kubran, Peter Lomnický, Juraj Bielik a iní. Obsadzujú sa do nich kvalitné herecké osobnosti našej divadelnej scény ako napríklad Emília Vášaryová, Marián Labuda, Tomáš Maštalír, Matej Marušin, Juraj Bača, Alexander Bárta, Soňa Norisová a aj samotný riaditeľ divadla Juraj Kukura. Mnohé predstavenia získali divadelné ocenenia.

Muzikál v Divadle Aréna sa objavuje od roku 2003 najskôr ako hosťujúce divadlo pre český muzikál *Johanka z Arku* a v roku 2004 koprodukovalo pôvodný slovenský muzikál *Hriešny tanec* v réžii Jána Ďurovčíka. O rok neskôr odpremiérovalo vo vlastnej produkcii a réžii Jozefa Bednárika muzikál *The Rocky Horror Show*, v roku 2008 hip-hopový muzikál Nikitu Slováka *Príbeh ulice* a v roku 2013 v réžii Martina Čičváka muzikál *Rent*.

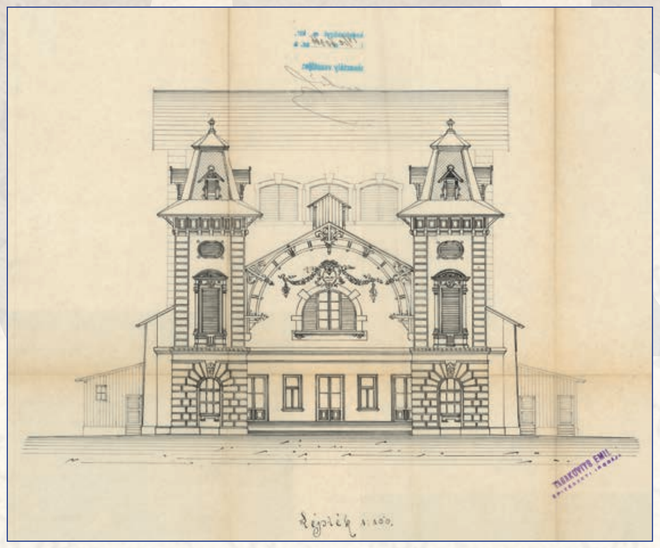
Divadlo Aréna ponúka aj predstavenia pre detského diváka. Za zmienku určite stojí *Popoluška, Aladinova čarovná lampa, Zvieratká na letisku* či *Ujo vankúšik*.

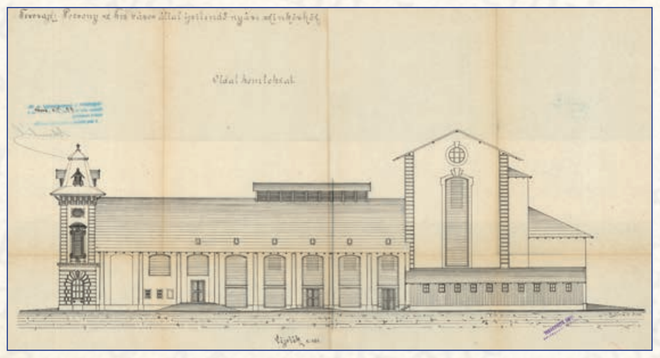
Divadla Aréna sa zúčastňuje na mnohých domácich i medzinárodných festivalov (Nová dráma, Dotyky a spojenia, Divadelní svět Brno, To najlepšie zo slovenského divadla vo Zvolene a ďalšie). Mnohé inscenácie boli ocenené na najlepšie herecké výkony, réžiu a objav sezóny.

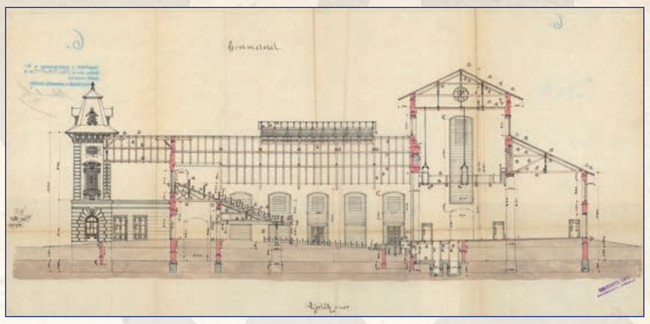
Budova divadla ARÉNA

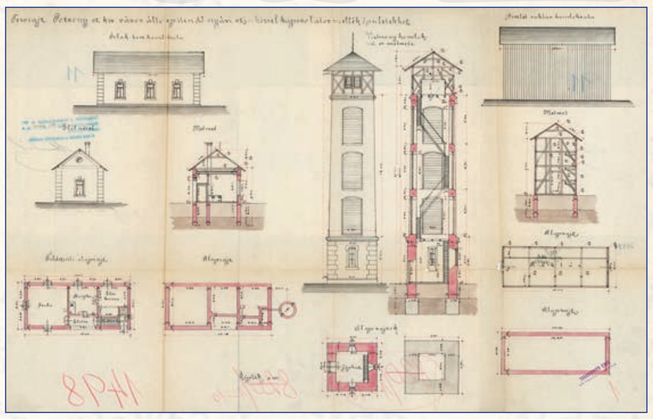
Dňa 6. februára 1899 sa zišiel Bratislavský občiansky klub, aby sa zaoberal otázkou stavby novej Arény. Väčšina prítomných sa už na prvom zasadnutí rozhodla požiadať o projekt známu viedenskú dvojicu architektov Helmer a Fellner s požiadavkou prípravy predbežného rozpočtu. Na ďalšej schôdzi sa malo rozhodnúť o mieste, kde by nová Aréna mala stáť. O stavbu sa však uchádzali viaceré firmy – Keusch, Quastler, Haybeck, Marton, Hubert, Sprinzl a mesto zároveň chcelo čo najlacnejšiu stavbu. Mestská rada napokon odmietla projekty viacerých firiem a nechala sa inšpirovať arénou v rumunskom meste Arad, kde bola za prijateľnú cenu postavená aréna podľa projektov architekta Emila Tabakovitsa pre 2000 divákov. Bratislavčania sa rozhodli prebrať tento projekt a na jeseň roku 1899 sa začalo so stavbou. V máji roku 1900 sa skúšalo elektrické osvetlenie a 1. júna 1900 sa konalo prvé predstavenie v novej bratislavskej aréne. Predstavenia hrávali striedavo nemecké a maďarské divadelné spoločnosti. Neskôr sa stala miestom, kde sa pripravovali výtvarné prvky pre mestské divadlo a sklad kulís. Počas vojny tu bol ubytovaný pohraničný oddiel Wehrmachtu. Po vojne už slúžila budova arény ako sklad kulís.

Projekt Divadla Aréna od Emila Tabakovitsa

Projekt domčeka pre správcu a vodnú vežu pri divadle od Emila Tabakovitsa

Aréna hľadá sponzorov

Kúpite si tehličku?

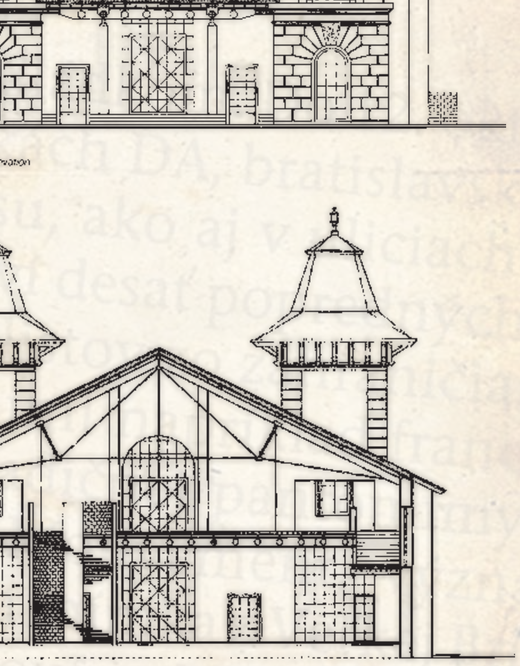
O Divadle Aréna, ktoré vedie prof. Milan Sládek, sme v našom denníku už niekoľkokrát písali. Faktom je, že táto kultúrna ustanovizeň "papierovo" existuje od 1. januára 1992 ako príspevková organizácia Ministerstva kultúry SR, ale náročná úprava divadelnej budovy na pravej strane Dunaja ju ešte len čaká. Divadlo Aréna chce nadviazať na tradíciu pôvodného divadla a vytvoriť moderné centrum pantomímy. Má tu fungovať vlastný pantomimický súbor so stálym repertoárom, ale aj hostovať domáci i zahraniční sólisti a súbory. Pravidelne by Aréna mala poskytovať svoju scénu medzinárodnému festivalu pantomímy a pohybového divadla a tvorivým dielňam. Súčasťou jej činnosti bude aj príprava hercov a budúcich pedagógov pantomímy v spolupráci s umeleckými školami, ako aj dokumentačná činnosť a vydavateľské aktivity. Vari hlavným predpokladom na to, aby sa mohli uskutočniť všetky plány, je rýchla rekonštrukcia schátranej divadelnej budovy. Popri finančných prostriedkoch zo štátneho rozpočtu Divadlo Aréna privíta dary a sponzorské príspevky od právnických osôb v akejkoľvek podobe – či už finančnej alebo priamej dodávky výrobkov a služieb – s možnosťou dohodnúť sa na vzájomne výhodnej spolupráci pri propagácii a pod. Pomôcť Divadlu Aréna však môže i každý obyčajný "smrteľník", ak sa zapojí do symbolického predaja a kúpy tehál Arény. Cena jednej tehly (ktorá, samozrejme, zostane na svojom mieste v konštrukcii budovy) je 1000 korún a zakúpiť si možno jednu i viac tehličiek. Protihodnotou za zakúpenie tehličiek bude zapísanie mena alebo obchodného názvu "kupca" spolu s počtom zakúpených tehál na tabuľu, ktorá bude natrvalo umiestnená v dokončenom divadle. Ak teda chcete pomôcť Divadlu Aréna, môžete poslať príslušnú sumu poštovou poukážkou alebo prevodným príkazom na účet Divadla Aréna (Viedenská cesta 10, 851 01 Bratislava) vo VÚB Bratislava – centrum, č. ú. 35-31033-112/0200, konšt. symbol 0308, var. symbol 9. Možno pri tom použiť bežné poštové poukážky typu A alebo si vyžiadať predtlačené poukážky priamo z Divadla Aréna. Podrobnejšie informácie vám poskytnú na telefónnom čísle 846 864. Zapojíte sa? (el)

Takto bude vyzerať budova Divadla Aréna po rekonštrukcii. Zatiaľ je to iba sen architektov...
Foto – CTIBOR BACHRATÝ

Večerník z 20. septembra 1995

Na začiatku bolo Divadlo Aréna štátnou príspevkovou organizáciou zriadenou Ministerstvom kultúry Slovenskej republiky. O rekonštrukciu divadla sa zaslúžil jeho riaditeľ svetoznámy mím Milan Sládek. Okrem toho, že získal financie na záchranu divadla v zahraničí (fond JEC Japonsko; prostredníctvom nadácie zo Švédska), zorganizoval akciu „Tehličky", počas ktorej si ľudia mohli zakúpiť symbolickú tehličku za 1000 slovenských korún. Odmenou za takýto príspevok na rekonštrukciu divadla, bolo zapísanie mena alebo názvu firmy spolu s počtom zakúpených tehličiek na tabuli, ktorá je umiestnená vo vstupnej hale divadla. Okrem toho každý získal keramickú tehličku s emblémom Divadla Aréna a faksimile podpisu Milana Sládka. Tehličku navrhol akademický maliar Svetozár Ilavský. Tehličky si zakúpili okrem iných aj prezident Michal Kováč, minister kultúry Ivan Hudec či starosta Petržalky Vladimír Bajan.

Prezident Slovenskej republiky

Bratislava 5. februára 1997

Vážený pán riaditeľ,

dostal som informáciu, že ste usporiadali akciu symbolického "predaja" ihiel divadla ARÉNA, pri ktorej mali Vaši priaznivci možnosť prispieť svojimi darmi na jeho rekonštrukciu. Rozhodol som sa i ja prispieť do Vašej zbierky zo svojho dispozičného fondu sumou 50 tisíc Sk, ktorou by som si rád "zakúpil" 50 ks tehál. V prípade, že mi to finančná situácia dovolí, chcel by som pre Vaše divadlo poskytnúť takúto sumu ešte raz.

Želám Vám, vážený pán riaditeľ, i celému divadlu ARÉNA veľa radosti a uspokojenia z úspešného napĺňania tohtoročných predsavzatí.

S pozdravom

Vážený pán
Milan Sládek
riaditeľ DIVADLA ARÉNA
Viedenská cesta 10
Bratislava

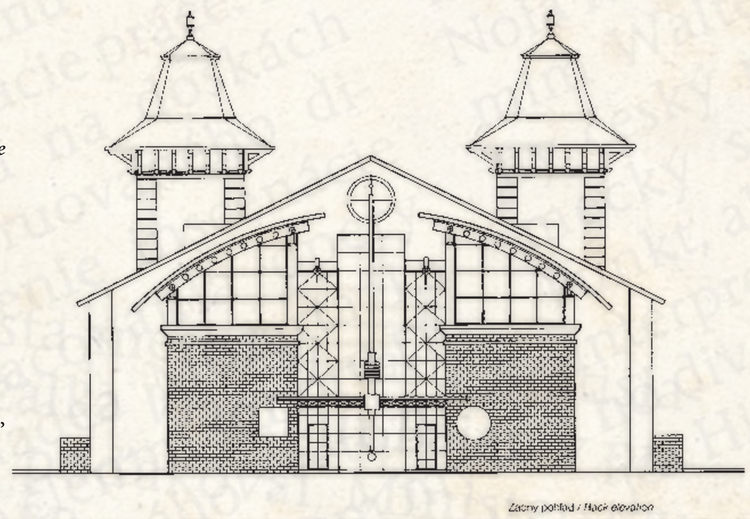
List prezidenta Slovenskej republiky Michala Kováča, v ktorom informuje riaditeľa Milana Sládka o príspevku na rekonštrukciu divadla

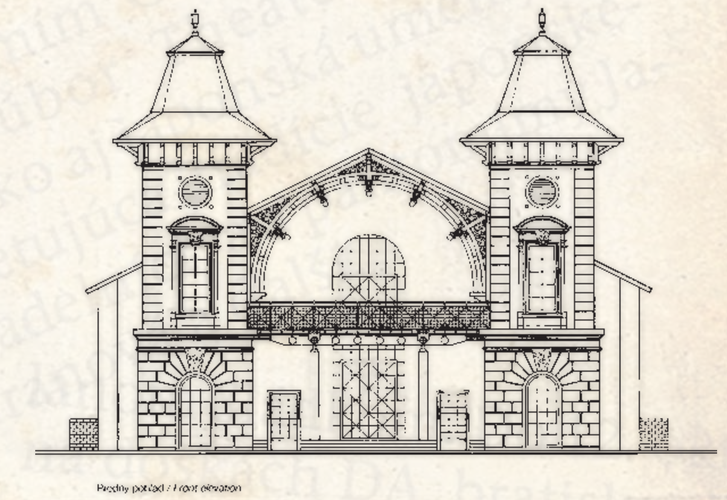
Projekt rekonštrukcie a dostavby Divadla Aréna

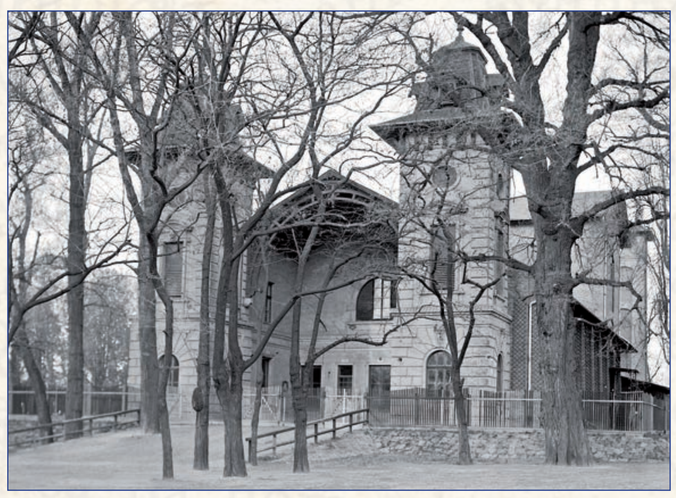
Materiál pre tlačovú konferenciu, ktorá sa konala 20. júna 1996 tvorili poklady hovoriace o objekte bývalého letného divadla na Viedenskej ceste číslo 10, ktorý je situovaný na pravom brehu Dunaja v mestskej časti Bratislava – Petržalka. Stavba sa nachádza v inundačnom území rieky Dunaj a svojou dlhšou osou je orientovaná rovnobežne s tokom rieky. Čelná fasáda je orientovaná smerom k „Au Café" (Nový most), zadná fasáda smerom k Starému mostu. Objekt je kompaktnou stavbou halového typu s dvoma nárožnými vežami na hlavnom priečelí, medzi ktorými je umiestnený hlavný vstup.

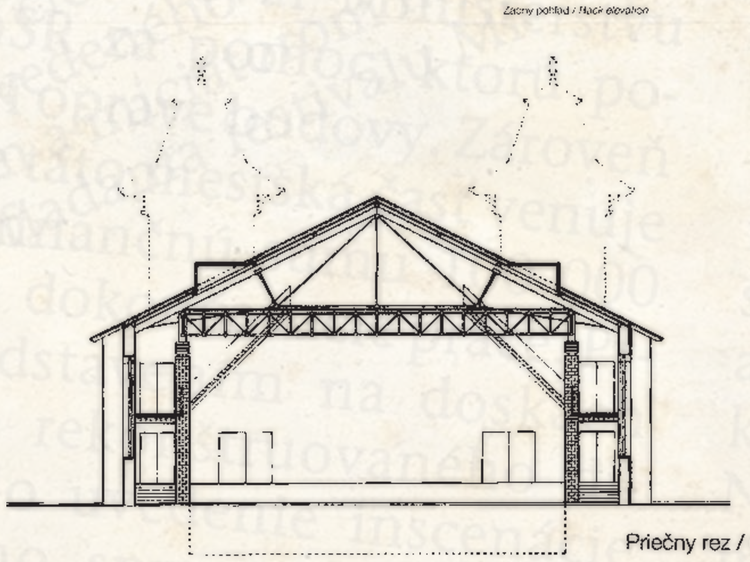
„Budova je objektom pamiatkového záujmu. Architektonické riešenie novej arény vyjadruje snahu o zosúladenie požiadaviek pamiatkovej ochrany a potrieb modernej technológie. Rozsah lokalitného programu si vyžaduje dostavbu k historickému objektu, ktorá je navrhnutá ako kontinuálne pokračovanie pôvodnej budovy so zachovaním základných rozmerných parametrov."
„Architektúra súčasného divadla je miestom stretnutia reálneho sveta a imaginácie. Mala by poskytovať čo najväčšiu slobodu umelcom a zároveň čo najlepšie slúžiť divákom. Mala by otvárať možnosti ich vzájomnej komunikácie. ARÉNA je ideálnym priestorom pre vytvorenie takéhoto divadla. Spája v sebe atmosféru fin de siécle, kúzla netradičného konštrukčného riešenia a čistotu veľkej neutrálnej haly."

Investorom stavby bolo Divadlo Aréna a súťaž o projekt rekonštrukcie vyhral KODOŇ.KRAUS, ateliér architektúry a designu, Bratislava. Divadlo Aréna uzatvorilo zmluvu o dielo s Ing. Arch. Bohuslavom Krausom, zastupujúcim autorský kolektív: Kodoň, Kraus, Kaliský, Zavarský, Čáp.

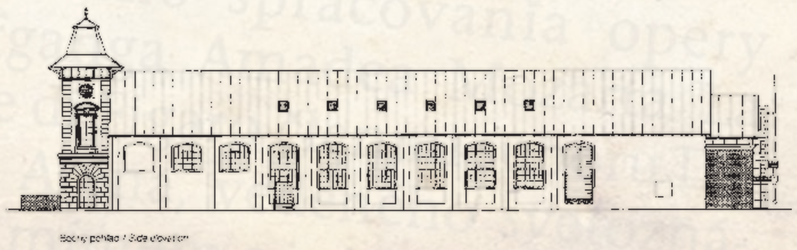

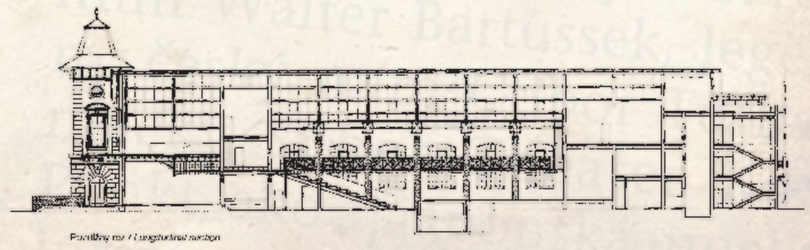

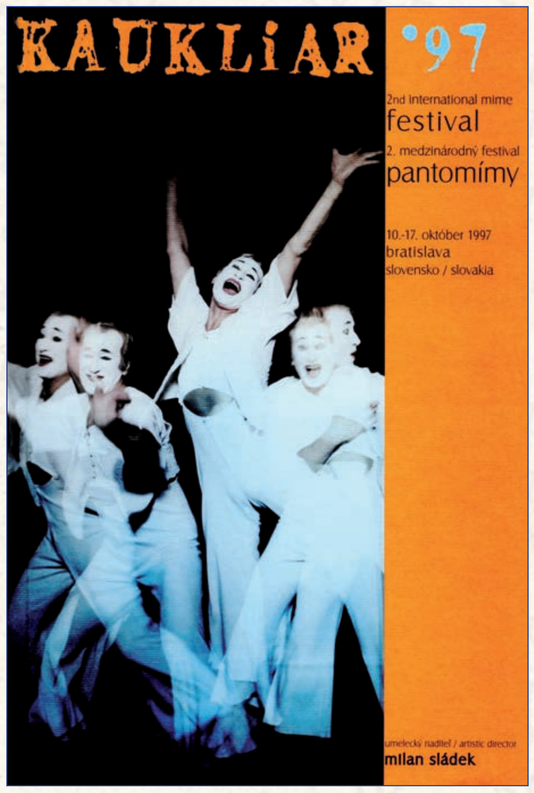

Divadlo Aréna Bratislava, Materiál pre tlačovú konferenciu, konanú dňa 20.júna 1996 na stavbe „Rekonštrukcia divadla ARÉNA".

Divadlo ARÉNA

Druhý medzinárodný festival Kaukliar „97“ sa konal v dňoch 10. – 17. októbra 1997 a bol spojený s otvorením zrekonštruovaného Divadla Aréna. Otvoril ho Milan Sládek večerom pantomímy a svojou najznámejšou postavou Kefkom, ktorého diváci poznali už od roku 1960. Súbor Divadla Aréna sa predstavil aj svojou prvou inscenáciou *Grand Pierrot* a zahral aj predstavenia *Apocalyptica* a *Figarova svadba*. Rovnako ako prvý ročník mal medzinárodné zastúpenie s rôznorodými vystúpeniami. Slovensko-nemecké duo Oľga Feldeková a Bjørn Leese zaujali publikum predstavením *Girl meets boy (Dievča stretne chlapca)* a festival uzavrel známy švajčiarsky klaun Dimitri s hrou *Porteur (Nosič)*.

Kaukliar

Divadlo Aréna organizovalo každoročne festival pantomímy. Bratislavský festival Kaukliar nadväzoval na kolínsky festival Gaukler, ktorý samotný Milan Sládek inicioval vo svojom predchádzajúcom pôsobisku v Kolíne nad Rýnom. Jeho cieľom bolo poukázať na odlišnosti pohybového nonverbálneho divadla v jednotlivých štátoch. Okrem pantomimických vystúpení sa predviedli i tradičné tanečné a divadelné formy rôznych kultúr. Divadlo Aréna sa stalo v tom čase jediným výlučne pantomimickým divadlom v Európe.

Prvý festival pantomímy Kaukliar '96

Bratislava (TASR)

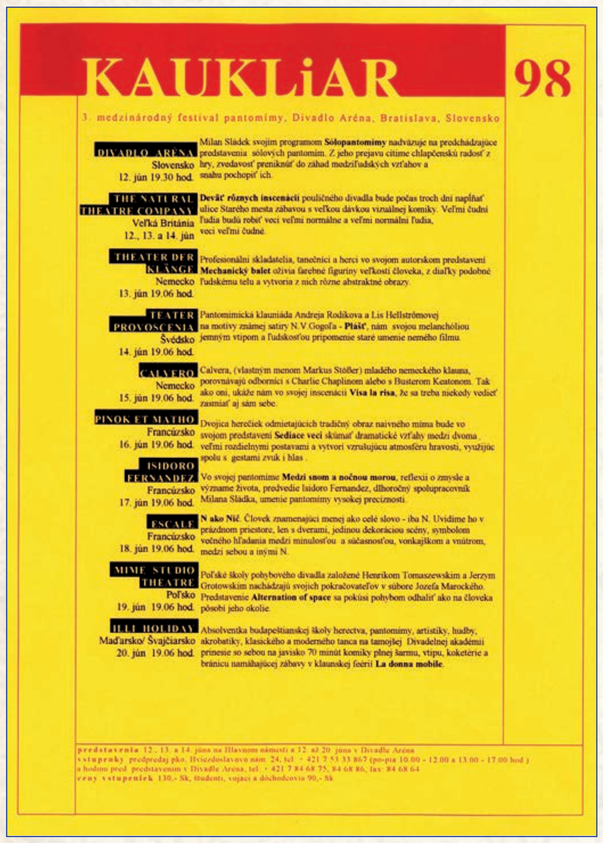
Za účasti sólistov a súborov so zahraničia

Slávnostné otvorenie prvého medzinárodného festivalu pantomímy Kaukliar '96 uskutočnilo sa v sobotu večer v Divadle Aréna (DA) na pravom brehu Dunaja v Bratislave. Zúčastnil sa na ňom prezident Michal Kováč s manželkou, poslanci Národnej rady SR, predstavitelia kultúrneho života ako aj zástupcovia diplomatického zboru v SR.

Starosta mestskej časti Bratislava-Petržalka Vladimír Bajan v prihovore poďakoval Ministerstvu kultúry SR za pomoc, ktorú poskytlo pri oprave budovy. Zároveň dodal, že táto mestská časť venuje divadlu finančnú sumu 100 000 korún na dokončovacie práce. Prvým predstavením na doskách čiastočne rekonštruovaného divadla bolo uvedenie inscenácie bábkového spracovania opery Wolfganga Amadea Mozarta La nozze di Figaro členmi súboru Divadla Aréna, vedeného svetoznámym mímom a iniciátorom myšlienky usporiadania festivalu Milanom Sládkom. Do 12. októbra sa na doskách DA, bratislavského Istropolisu, ako aj v uliciach mesta predstaví desať popredných súborov a sólistov zo zahraničia. Bude medzi nimi napríklad francúzsky súbor tradičnej pantomímy Theatre du Mouvement, významná klaunka a mímka z Veľkej Británie Nola Raeová, rakúsky kabaretiér a mím Walter Bartussek, legendárny český mím Ctibor Turba, nemecký súbor Theater Kontra-Punkt, ako aj japonská umelkyňa, interpretujúca tradície japonského divadelníctva a pantomímy Jaioi Hiranová a ďalší.

Práca, č. 51, 7. október 1996

Prvý medzinárodný festival Kaukliar „96“ sa uskutočnil v dňoch 5. – 12. októbra 1996 a Divadlo Aréna vystúpilo s predstavením *La nozze di Figaro (Figarova svadba)* na doskách už čiastočne zrekonštruovaného divadla. Festival sa konal na troch scénach: Hlavné námestie, Istropolis a Divadlo Aréna, ktorého rekonštrukcia v tom čase ešte nebola dokončená. Okrem domácich umelcov boli zastúpení sólisti a súbory z Francúzska, Nemecka, Rakúska, Rumunska, Španielska, Veľkej Británie, Japonska a Českej republiky. Slovensko okrem organizátora reprezentovali: Vlado Kulíšek s predstavením *Kufor* a Miroslav Kasprzyk s predstavením *Mimoalbum*.

Tretí medzinárodný festival Kaukliar „98“ sa uskutočnil v dňoch 12. – 20. júna 1998 a rozsahom bol väčší ako v minulých rokoch. Sprievodné predstavenia súboru The natural theatre company z Veľkej Británie mohli diváci zhliadnuť na Hlavnom námestí v Bratislave. Festival zahájil súbor Divadla Aréna *Figarovou svadbou*. Vystúpil aj nemecký súbor Theater der Klänge, Teater provoscenia zo Švédska či Francúzi dokonca hneď s tromi predstaveniami. K festivalu sa pripojili aj poľskí a maďarskí umelci.

Štvrtý medzinárodný festival Kaukliar „99“ sa odohral v dňoch 4. – 10. júna 1999. Slovensko bolo zastúpené aj martinským Divadlom Slovenského národného povstania s predstavením *Atómy Boha* a domáce Divadlo Aréna zaujalo predstavením *Kráľ UBU*. Zo zahraničných hostí vystúpil s tradičným japonským divadlom súbor Yorozu Kyogen, vystupovali aj divadelníci zo Slovinska a Chorvátska a tiež Českej republiky.

Piaty medzinárodný festival pantomímy Kaukliar 2000 sa uskutočnil 16. – 24. júna 2000 a niesol sa v znamení významných výročí. Okrem oslavy storočnice budovy a slávnostného odhalenia pamätnej tabule Maxovi Reinhardtovi, oslávil 40 rokov aj pantomimický hrdina Kefka. Na Slovensko po prvýkrát zavítal japonský súbor, pestujúci tradičné divadlo Nó. Predstavila sa aj benátska skupina Pantakin a francúzske divadlo masiek. So sólovou pantomímou prišiel poľský mím Ireneusz Krosny a klaunovskú pantomímu predviedol Csaba Méhes. Divadlo Aréna uviedlo hru *Carmen* a Milan Sládek predviedol svoje najúspešnejšie sólové pantomímy.

Šiesty medzinárodný festival pantomímy Kaukliar 2001 sa konal v dňoch 1. – 10. júna 2001. Tradične otvoril festival súbor Divadla Aréna svojou najnovšou inscenáciou *Opera za tri groše*. Predstavili sa opäť nemeckí, francúzski, maďarskí, kanadskí, poľskí či talianski divadelníci a Výchovná dramatika pre nepočujúcich JAMU z Českej republiky zaujala hrou *Odyssea*. Festival uzavrel domáci súbor pantomimickou klauniádou pre deti *O divnej čiapke*.

Posledný?

Bolek Polívka na tohtoročnom festivale uvedie inscenáciu Pro dámu na balkóne.
Snímka Jef Kratochvíl

31. mája sa v petržalskom divadle Aréna začne už VII. ročník Medzinárodného festivalu pantomímy Kaukliar. Na prehliadke uvidíme deväť predstavení z bližších aj vzdialenejších štátov. Hoci ide o ponuku nepochybne veľmi kvalitnú, hmotná mizéria, v ktorej žije naša kultúra, sa prejavila aj tu. V porovnaní s predchádzajúcimi ročníkmi v programe nevidieť väčšie súborové inscenácie, náročné po personálnej a výtvarnej stránke, prevažujú vystúpenia sólistov či malých skupín. Pravda, mená ako Milan Sládek, Jango Edwards, Johny Melville či Bolek Polívka sú zárukou jedinečného zážitku. Kaukliar '02 bude mať aj pracovný charakter. Traja umelci z USA usporiadajú dielne – workshopy, počas ktorých (najmä mladí) záujemcovia môžu nahliadnuť do procesu ich tvorby a súčasne si vyskúšať schopnosti vo vlastnom klaunskom či pantomimickom prejave.

Radosť z festivalu je však skalená: pred jeho započatím Milan Sládek, jeho zakladateľ, hlavný tvorca a inšpirátor, oznámil svoje definitívne rozhodnutie opustiť Slovensko. A hoci nevylučuje ďalšiu spoluprácu, treba vysloviť obavu, či siedmy ročník bratislavského festivalu Kaukliar nebude ročníkom posledným. **(rk)**

Literárny týždenník č. 21/2002, 23. máj 2002

Milan Sládek definitívne končí svoju činnosť v Divadle Aréna

Festival Kaukliar 2002 bol, podľa slov Milana Sládka, pripravovaný s finančnými problémami. Divadlo Aréna nenašlo nikoho, kto by bol ochotný tento medzinárodný festival podporiť, preto bol financovaný len z peňazí, ktoré súbor zarobil vystúpeniami v zahraničí.

Peniaze neboli ani na novú inscenáciu a tak Kaukliara otvorí 24. mája inscenácia Dar, ktorou v roku 1993 otvárali divadlo Aréna. Do 2. júna sa počas ôsmich festivalových dní predstavia divákom mímovia a súbory z Ruska, Poľska, Čiech, USA, Veľkej Británie a Maďarska. Okrem predstavení budú na festivale i workshopy Janga Edwardsa, Adama Dariusa a Kazimíra Kolesnikova, v ktorých ponúknu možnosť nahliadnuť do ich tvorby a vyskúšať si schopnosti v klaunskom či pantomimickom prejave.

Workshopy sa budú konať 27. až 31. 5 od 13.00 do 17.00 h a počet ich účastníkov je obmedzený. Preto by sa záujemcovia mali čo najskôr prihlásiť telefonicky alebo e-mailom: milan.sladek@ba.sknet.sk.

V Európe existujú len tri medzinárodné festivaly takéhoto typu a ako povedal Milan Sládek, je škoda, že Kaukliar nemal potrebné domáce zázemie, aby sa rozvinul do takej podoby, na akú mal predpoklady.

Najnovšie rozhodnutie Milana Sládka odísť z divadla Aréna a zo Slovenska do Nemecka je podľa jeho vyjadrenia nezvratné. Hoci to nebolo po prvýkrát, čo vyjadril znechutenie nad pomermi v slovenskej kultúre a rozhodnutie odísť, tento raz je to vraj definitívne.

Absolútne poslednou kvapkou bolo, že sa dva milióny potrebné na chod divadla nepodarilo preň získať ani nemeckému veľvyslancovi. Takže je jasné, že pre divadlo Aréna jednoducho peniaze nie sú a nebudú. Kvôli nedostatku finančných prostriedkov sa niekoľkokrát rozpadol i divadelný súbor a svetelný mixážny pult a časť reflektorov musel do Arény kúpiť Milan Sládek za svoje vlastné peniaze.

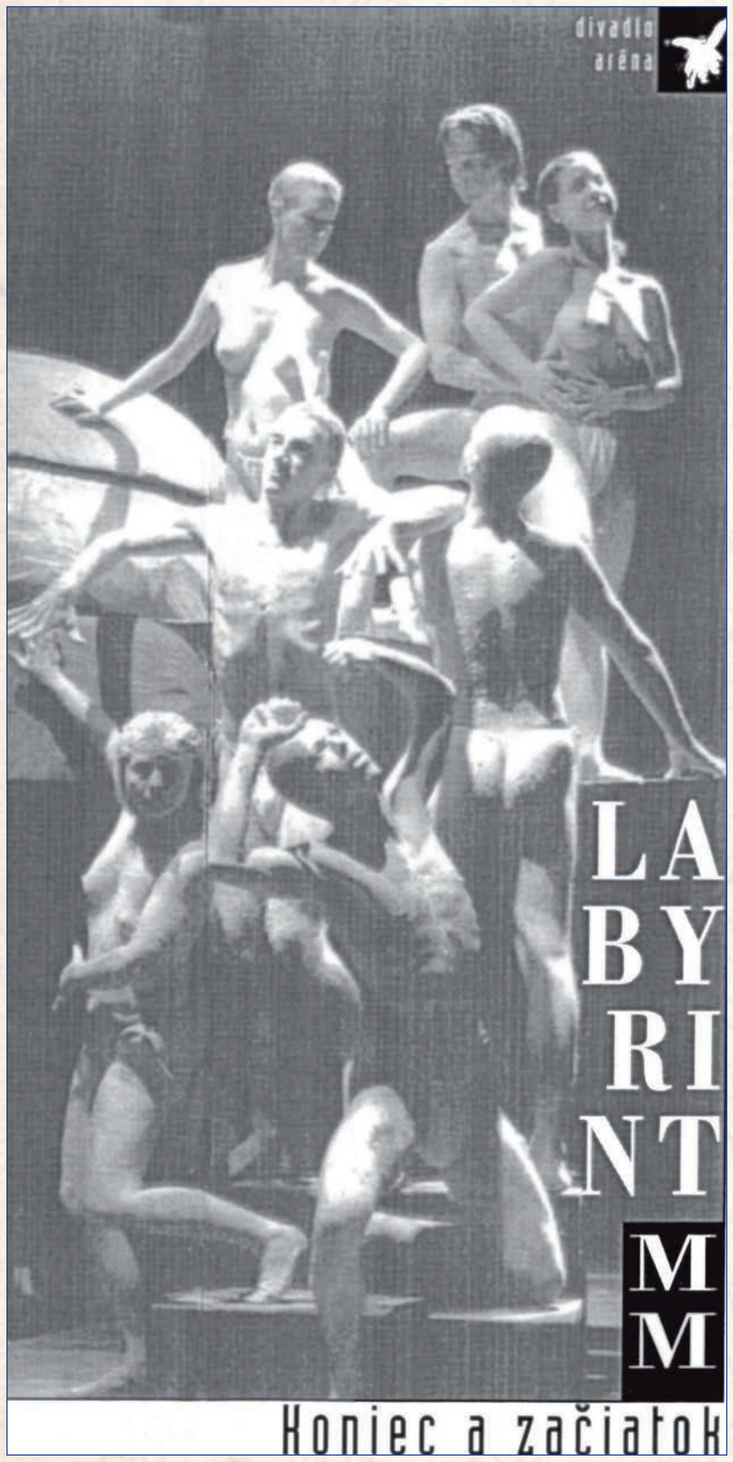
Ako povedal, nechce nikomu nič vyčítať, len sebe, že nedokázal presvedčiť kompetentných o dôležitosti a výnimočnosti projektu a otvoriť im oči, aby nemysleli len úzko lokálne. Má vraj už príliš veľa rokov na to, aby sa s niekým dohadoval, presviedčal a doprosoval sa. Chce sa konečne venovať len svojim projektom, tvorbe a pedagogickej činnosti, a preto prijal ponuku odísť do Nemecka. Dúfa, že župan Ľubo Roman, kedže Aréna prešla pod Bratislavský samosprávny kraj, zabráni tomu, aby sa z nej stalo divadlo len pre V.I.P. či ďalší West. Verí, že sa Aréne podarí zachovať si svoj štýl a povesť divadla tvorivého a otvoreného, divadla mladých, kde je priestor pre experimenty. A že otázka ekonomická nebude určovať otázku tvorby.

(medi)
FOTO - archív

Petržalské noviny, č. 10, 17. máj 2002

Siedmy medzinárodný festival pantomímy Kaukliar 2002 trval od 24. mája do 6. júna 2002. Otvoril ho domáci súbor svojím predstavením *Dar*. So svojimi predstaveniami vystupoval ruský, poľský, maďarský či americký divadelný súbor a nielen domáce publikum potešilo obľúbené Divadlo Bolka Polívku s predstavením *Pro dámu na balkóne*. Počas festivalu sa konali aj pouličné predstavenia v centre mesta, kde sa o zábavu postarali nemeckí mímovia Christopher Houlier a Christopher Hustert.

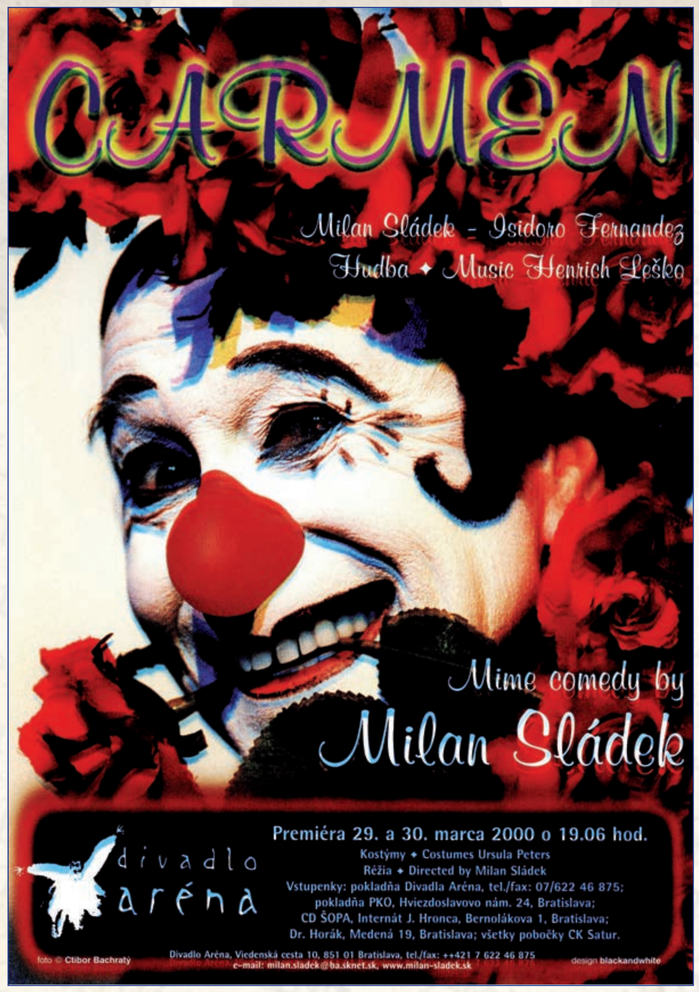
Divadlo ARÉNA

LABYRINT MM – Koniec a začiatok

LABYRINT MM – Koniec a začiatok je nemecko-francúzsko-slovenský pantomimický projekt pod umeleckým vedením Milana Sládka. Návrhy kostýmov zhotovil Ján Kocman. Ide o nové naštudovanie divadelnej časti Projektu 2000, ktorého cieľom bolo umelecky a filozoficky reflektovať situáciu na sklonku druhého tisícročia. Inšpirovaný bol románom Gustava Flauberta *Pokušenie sv. Antona*, v ktorom bol človek konfrontovaný s jeho doterajšou náboženskou skúsenosťou. Účinkovali Ingrid Portellová, Simona Lovasová, Ema Faltusová, Andrej Lovecký, Jozef Rigo a Dušan Musil.

CARMEN

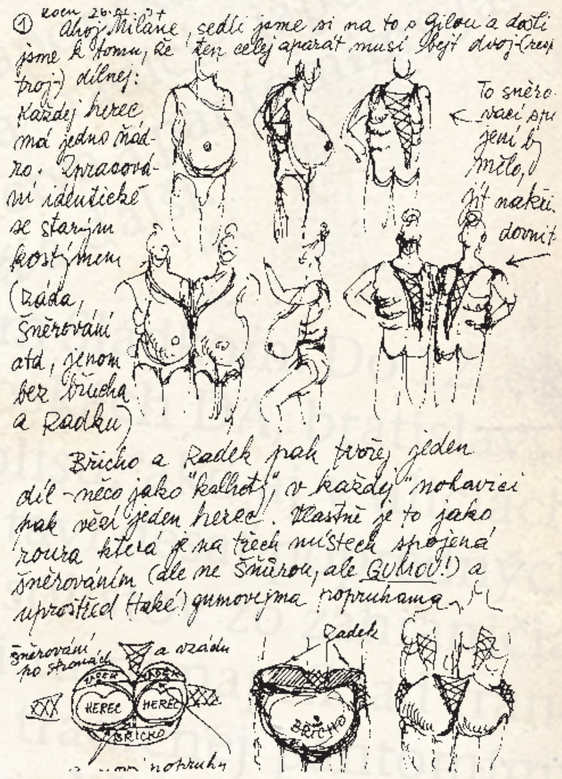
Pantomimická komédia pod réžiou a výpravou Milana Sládka s choreografiou Jozefa Dolinského st. Výnimočne krásne kostýmy navrhla Ursula Peters a pozoruhodnú hudbu na motívy z opery *Carmen* Georga Bizeta skomponoval Henrich Leško. V komédii účinkovali Milan Sládek, Helga Bachová, Monika Fabiánová, Marika Tományová, Milan Henrich, Ema Faltusová, Dušan Musil, Peter Vrťo, Jozef Rigo, Simona Lovecká, Andrej Lovecký, Štefan Martinovič a Pepo Polony.

OPERA ZA TRI GROŠE

Na motívy opery Bertolda Brechta s hudbou Kurta Weilla, podľa hry Johna Gaya *Žobrácka opera* režíroval hru Milan Sládek, ktorý sám navrhol aj bábkové postavy. Texty piesní preložil Martin Porubjak a prebásnil Ľubomír Feldek. Kostýmy navrhol Ján Kocman, bábky vyrobila Ursula Beate Linke. Bábky viedli Saskia Hirschnerová, Petra Letková, Simona Lovasová, Andrej Lovecký, Dušan Musil, Štefan Martinovič, Jozef Rigo, Roman Večerek, Zuza Chladná a Katarína Kubová. Postavy nahovorili a piesne spievali Juraj Benčík, František Kovár, Lucia Vráblicová (M. Synková), Milan Bahúl, Katarína Feldeková, Ivan Martinka, Lucia Siposová, Oľga Šalangová a Milan Sládek. Hra poukazovala na stále aktuálne spoločenské problémy ako sú nezamestnanosť, pokrytectvo a kriminalita.

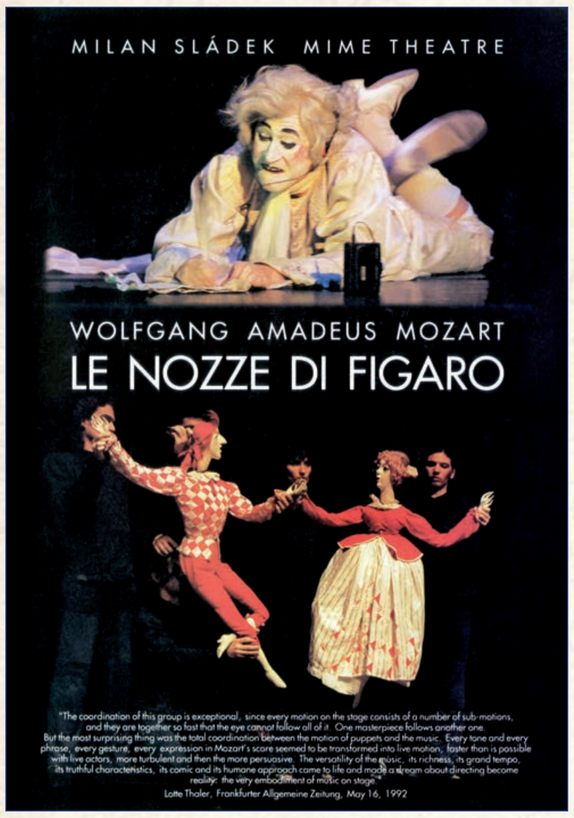
Návrhy kostýmov na predstavenie Kráľ Ubu

KRÁĽ UBU

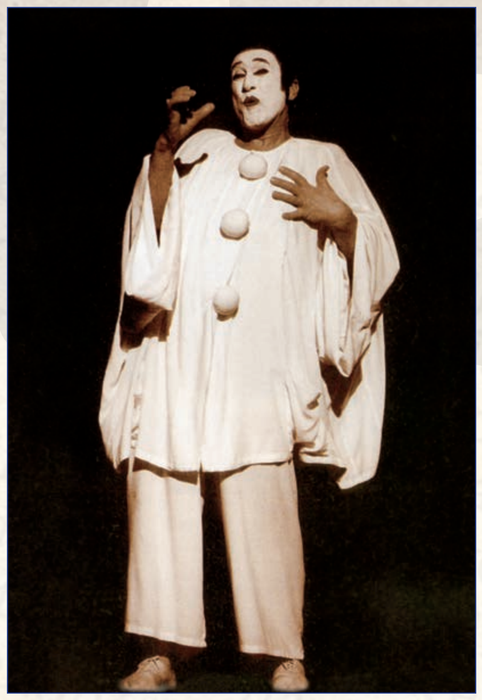
Pantomimická fraška podľa Alfréda Jarryho, ktorý ju napísal ako 15 ročný žiak pre marionetové divadlo. Libreto, réžiu a hlavnú postavu obsadil Milan Sládek. Scénickú výpravu od scény, figúry, bábok, masiek a kostýmov vytvoril Antonín Málek. Hudbu zložil Mathias Buch. V predstavení si zahrali Radomír Milic, Peter Tabaček, Dušan Musil, Simona Lovecká, Marika Tományová, Jozef Rigo, Andrej Lovecký, Peter Vrťo, Ondrej Molitoris, Saskia Hirschnerová, Letková a Štefan Martinovič.

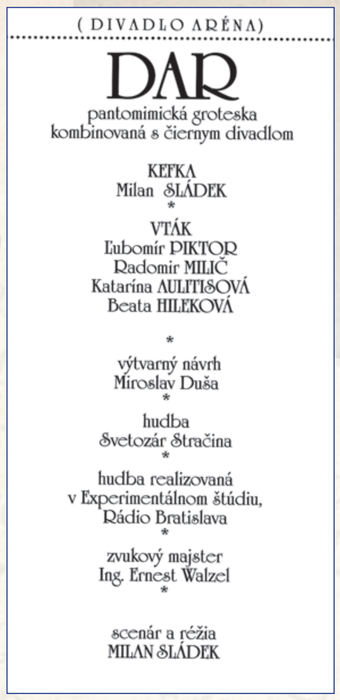
Divadlo ARÉNA

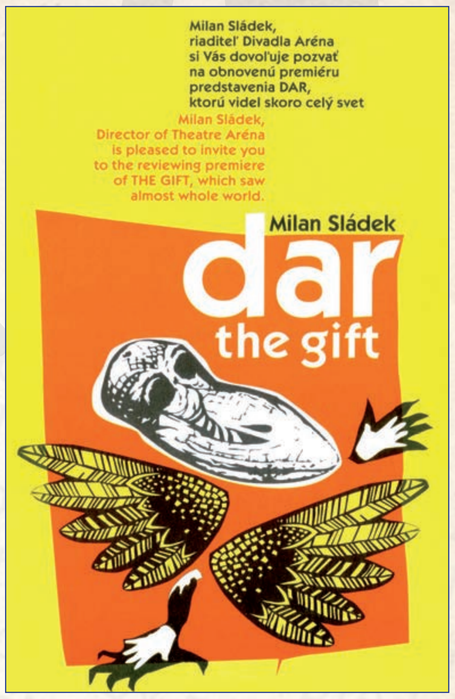

FIGAROVA SVADBA

Prvé predstavenie na doskách čiastočne rekonštruovaného divadla bolo uvedenie inscenácie bábkového spracovania opery Wolfganga Amadea Mozarta *La nozze di Figaro (Figarova svadba)*. Na motívy opery Wolfganga Amadea Mozarta, ktorá bola inšpirovaná hrou *Beaumarchaisa* réžiu a návrh bábok zabezpečil Milan Sládek. Spolu s režisérom si zahrali Katarína Aulitisová, Mirka Pavelková, Jana Skořepová, Beata Hileková, Juraj Benčík, Ľubomír Piktor, Peter Tabaček a Rado Milič. Bábky vyrobila Eva Farkašová a kostýmy sú z dielne Stanislavy Vaníčkovej. Scénu navrhol Vladimír Suchánek. Veľké bábkové divadlo vedené mímom bolo inšpirované talianskym divadlom Commedie dell'arte a tradičným japonským divadlom Bunraku.

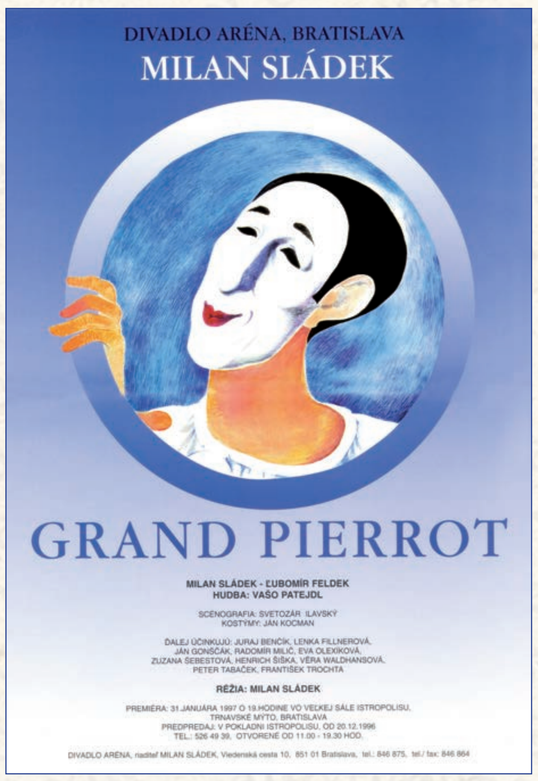

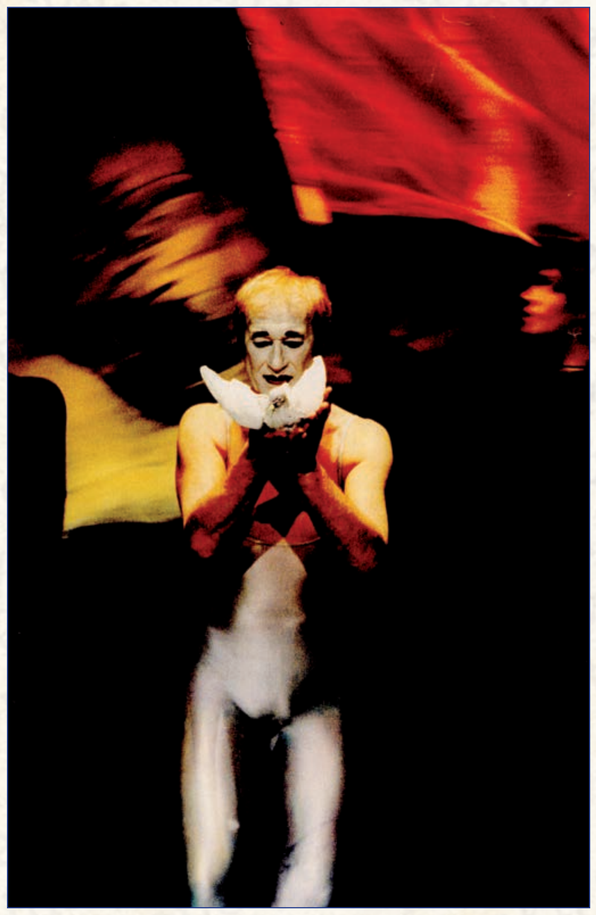
DAR

Pantomimická groteska kombinovaná s čiernym divadlom rozdelená na dve časti. V prvej sa predviedol Milan Sládek alias KEFKA ako sólopantomím a druhá časť sa volá Dar. Scenár oboch častí napísal Milan Sládek. Prvú verziu dokončil v roku 1969 v Göteborgu, ako reakciu na zážitok z augusta 1968 a išlo o autobiografickú hru. V roku 1971 ju uviedol v Kolíne nad Rýnom, kde bola prijatá s veľkým ohlasom. V roku 1993 sa Divadlo Aréna predstavilo s touto svojou prvou vlastnou inscenáciou v priestoroch Spoločenského domu Nivy.

GRAND PIERROT

Autormi inscenácie sú Milan Sládek a Ľubomír Feldek a hudbu zložil Vašo Patejdl. Pantomíma muzikálu mala svoju premiéru 31. januára 1997 v Istropolise, v čase, keď bolo Divadlo Aréna v rekonštrukcii. V hre si zahrali okrem Milana Sládka aj Juraj Benčík, Henrich Šiška, Zuzana Šebestová, Eva Olexíková, Radomír Milič, Lenka Fillnerová, Peter Tabaček, Jan Gonščák, František Trochta, Věra Waldhansová a Erik Peťovský.

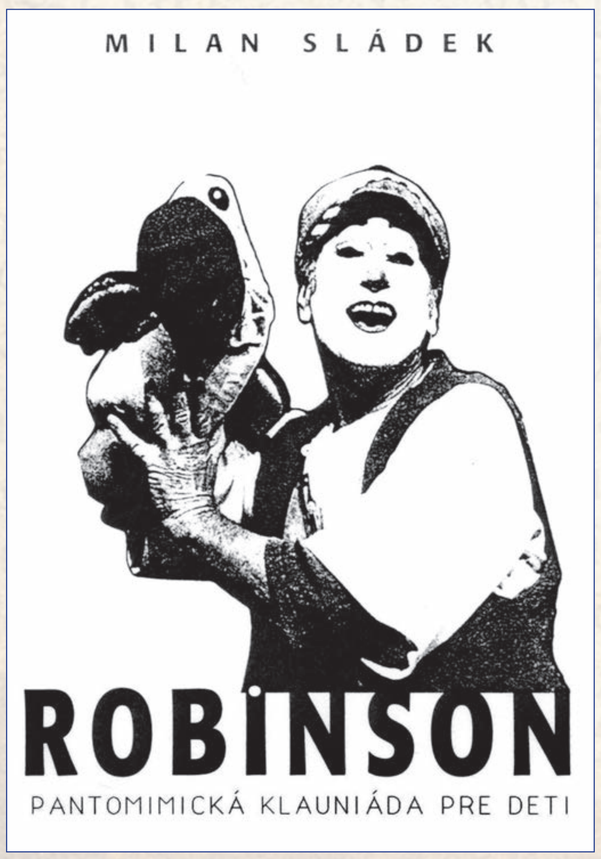
APOCALYPTICA

Východiskom inscenácie bola multimediálna opera od trojice autorov Milko Kelemen (hudba), Fernando Arrabal (text) a Edmund Kieselbach (multimédiá). Scenár, réžiu a scénu zhotovil Milan Sládek. Hrali Milan Sládek, Radomír Milič, Michal Ševčík, Dušan Musil a Jozef Rigo.

O DIVNEJ ČIAPKE

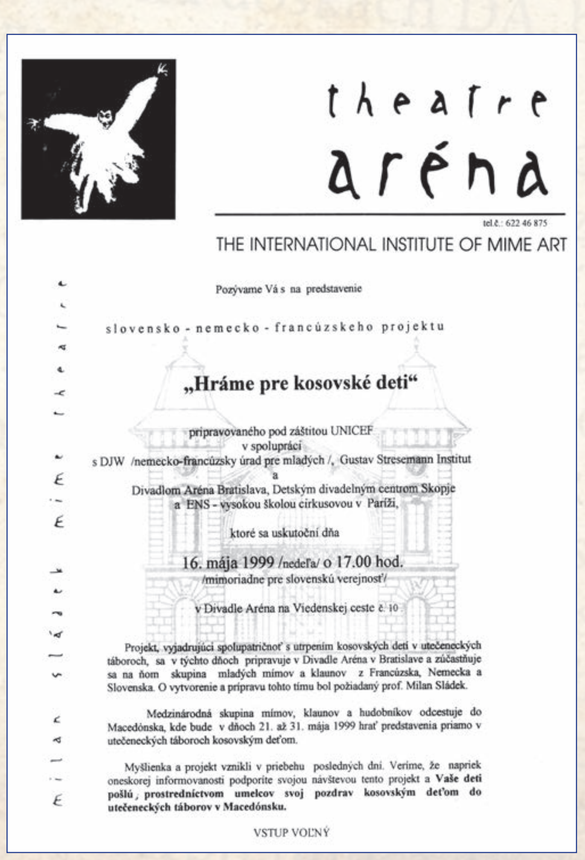
Pantomimická klauniáda pre deti od piatich rokov pod režijnou taktovkou Milana Sládka. Hudba Rastislava Dubovského vhodne dopĺňala texty Ľubomíra Feldeka. Príbeh klaunov, ktorí sa znenazdajky ocitnú v zvláštnom priestore – na opustenom javisku, na ktorom je neporiadok. Pre deti je to však veľký hrací priestor, na ktorom sa môžu hrať. Keď si jeden z nich dal na hlavu zvláštnu čiapku, zažili dobrodružstvo. V predstavení si zahrali Ingrid Portellová, Petra Letková, Andrej Lovecký, Dušan Musil a Jozef Rigo.

ROBINSON

Robinson je pantomimická klauniáda pre deti od päť rokov. Scenár a réžiu zabezpečil Milan Sládek a spolu s ním si v predstavení zahral Dušan Musil. Hudbu zložil Víťazoslav Kubička. Ide o príbeh slávneho námorníka videný očami chlapca, ktorému sa stalo niečo „strašné" – je sám doma, vonku prší a televízor sa pokazil. Tak si začne čítať knihu o Robinsonovi a jeho posteľ sa zmení na čln plaviaci sa po rozbúrenom mori a jeho izba na pustý ostrov.

„HRÁME PRE KOSOVSKÉ DETI"

Slovensko-nemecko-francúzsky projekt pod záštitou UNICEF, vyjadrujúci spolupatričnosť s utrpením kosovských detí. Skupina mímov (zo Slovenska Milan Sládek, Dušan Musil, Simona Lovasová, Andrej Lovecký), klaunov a hudobníkov hrala predstavenia v máji a júni priamo v utečeneckých táboroch v Macedónsku. Snažili sa deti aspoň na chvíľu odpútať od hrôzy, ktorú zažili. Spolu s mímami sem prišli zdokumentovať situáciu aj dvaja študenti Univerzity sv. Cyrila a Metoda v Trnave s pedagógom Mariánom Minárikom. Filmový dokument, ktorý tam natočili po návrate prezentovali v Divadle Aréna.